

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 219.

Trettende Session.

53de Møde.

Lørdagen den 7de December Kl. 1.

(Fortsat.)

J. A. Hansen (forts.): Hvorledes den nuværende ærede Finansminister for Monarchiet og tillige særlig Finansminister for Kongeriget, der jo slet ikke har denne haardnakkede Egenstabs, men som derimod har den gode Egenstabs at kunne forhandle og lempe sig, jeg siger, hvorledes han skulde kunne staae imellem de to Sider, der krydse hinanden, hvor der gjøres forskjellige Krav til ham, hvorledes han der skal kunne vende Ansigtet til begge Sider, kan jeg ikke fatte. Jeg skal nu gjøre opmærksom paa, at den forrige Indenrigsminister, der har havt den største Andeel i Kongerigets finansielle Udvikling, som mere end nogen Anden noie og bestemt har fulgt vor finansielle Udvikling fra 1848 indtil Dato, og som har havt den virksomste Andeel i, at vor finansielle Virksomhed er kommen til at gaae hovedsagelig i den Retning, hvori den er kommen, i forrige Session her har erklæret, at han ikke ansaar en saadan Ordning for at være god — jeg husker ikke Ordene, men jeg skal paatage mig ved Rigsdagstidenden at bevise, at han har udtalt sig mod en saadan Ordning, og den nuværende Indenrigsminister, som, uden at jeg i mindste Maade vil forkleine ham, vil selv indrømme, at han har været den af vore særlige Mini- stre, der har havt mindst med de finansielle Spørgsmaal at gjøre, og mindst har havt An- ledning til at beskæftige sig dermed, han er det jo, det har han jo selv sagt os, som nær-

mest har foranlediget denne Ordning. Det er for mig en Bestyrkelse for min Mening om det Betænkkelige deri, at den Mand, som har størst Fortjeneste fremfor nogen anden enkelt Mand af den finansielle Udvikling, vi ere komne til i Kongeriget, ikke har betragtet denne Ordning som noget Godt, og at den særlige Minister, der mindre end den anden Ministre har havt Anledning til at kjende denne Udvikling og be- skjæftige sig dermed, har skaffet os den; deri, siger jeg, ligger for mig et Besiis paa, at denne Ordning er noget betænkkelig, thi den nærvæ- rende Indenrigsminister kan ikke have den fulde Indsien, det fulde Indblik i, hvad dermed følger, som hans Formand, han kan ikke have det samme Indblik med Hensyn til dette Spørgs- maal som denne, med Hensyn dertil staaer den forrige Indenrigsminister langt over den nuvæ- rende. Den Forskjel, som jeg har gjort gjæl- dende, at der findes imellem Monarchiets Re- præsentation og Kongerigets, lader sig ikke nægte, men er stærkt og bestemt udtalt offentligt i en Sætning af den høitærede nuværende Inden- rigsminister, thi han har offentligt udtalt som sin Mening, at Sammensætningen af Repræ- sentationen i Rigsvædet vilde være en Umul- lighed for Kongerigets særlige Anliggender; men deri er Væsensforskjellen saa tilstrækkeligt betegnet, at ogsaa han maa give mig Ret, naar jeg siger, at de virkelig ere af en saa forskjellig Natur, at det vilde være umuligt for Finansministeren at dele sig lige til begge Sider og spare Enhver sin Ret. — Der er blevet talt om Exempler; jeg skal for det Første bemærke, at da denne Ordning jo ikke er mere end lidt over to Maa- neder gammel, saa er det ikke rigtigt at forlange,